

гваче ѳетіе-то, въ уста-та ся цѣди плюнка изъ шесть жлѣзицы, заровены у страны-ты и у дѣно-то на устнѣ-тъ праздниѣ. Плюнка-та има да наква си здробенѣ-тъ хранѣ, да ѣх размые и донейдѣ да ѣх разглоби и разлучи, та така да ѣх направи вкуснѣ. На плюнчено-то ѳетіе языкъ-тъ тыкне въ гърло-то като ся опре на небце-то. Языкъ-тъ доклѣ тыка така ѳетіе-то, накуши го та усѣща сладко, горчиво, кисло, люто и пр.

Отъ гърло-то ѳетіе-то минува покрай едно захлупаче, та слиза по пищевада, който е една дълга цѣвъ. Тога захлупаче, доклѣ измине ѳетіе-то, притваря дихателнѣ-тъ трѣбѣ, изъ които дохажда въздухъ въ бѣлий дробъ, та така не оставя да влѣзе въ неѣх нѣчто отъ ѳетіе-то. Изъ понѣкога, кога напр. ся смѣе чловѣкъ въ ѳденіе-то, пригоди ся та захлупаче-то не ся захлупи, и тогава малки трошници отъ хранѣ-тъ заскокиятъ въ дихателнѣ-тъ трѣбѣ, а отъ това ни прѣсѣдне и ми ся закашлемъ и кашлемъ, до когато ги пestyкамы навѣвъ изъ дихателнѣ-тъ трѣбѣ. По пищевада ѳетіе-то слѣзе въ стомаха или тумбака, който е едно мѣше, извѣтрѣ подплатено съ кожицѣ гладкѣ и рошава като кадифе. У тѣхъ кожицѣ сѣх укупаны твърдѣситни жлѣзицы, които слѣзятъ, та отпушчатъ по-трѣбный за смиланіе-то сокъ, нареченъ *желудѣченъ* или *гастрический*. Тоя сокъ ся цѣди изъ тѣх жлѣзицы само когато има у стомаха ѳетіе, и той състои повече отъ едно вещество, наречено *пепсинъ*, а то има хымическо свойство да расглобява съ-сыренѣ-тъ вкиснѣтъ бѣлтачинѣ, колкото ѣх има у ѳетіе-то. Тогава ся начина у стомаха да ся вари ѳетіе-то при топлинѣ $37\frac{1}{2}^{\circ}$ по стоградусный то-пломѣрь. ѳетіе-то хымическы ся расглобява на